

ЄГИПЕТСЬКІ ПРИТЧІ

ХАРКІВ
«ФОЛІО»
2024

ШУЛІКА Й КИЦЬКА

Жив колись шуліка, народжений на вершині гори, і жила кицька, народжена біля підніжжя цієї гори.

Шуліка довго не наважувався відлітати з гнізда по їжу для своїх пташенят, бо-ячись, що кішка дістанеться до них і поїсть. Проте й кицька так само не йшла по їжу для своїх котенят через побоювання, що їх забере шуліка. Так було, аж поки одного разу сказав шуліка кицьці:

— Живімо відтепер як добрі сусіди! Присягнемо великому богові Ра й скажемо: «Якщо хтось із нас вирушить по їжу для своїх дітей, інший на них не нападатиме!»

І вони присягнули, пообіцявши перед богом Ра, що не порушать своєї присяги.

Та одного разу шуліка відняв у котеняти шматок м'яса й віддав його своєму

шуліченяті. Кицька, побачивши це, вирішила відібрати м'ясо в пташати. Тож коли воно обернулося до кицьки, та схопила його у свої пазурі.

— Присягаюся Ра, це не твоя їжа! — запищало шулічення, коли зрозуміло, що йому не вирватися. — За що ж ти встромила в мене свої пазурі?

Кицька відповіла йому:

— То звідки ж у тебе це м'ясо? Адже принесла його я своєму котеняті, а не тобі!

— Я не літав до твоїх котенят! — відповіло шулічення. — І якщо ти станеш мститися мені або моїм братам і сестрам, то Ра побачить, що ти порушила дану йому присягу.

І пташеня хотіло було злетіти, та крила не змогли віднести його на дерево. Вдаючи, що помирає, упав він на землю й сказав кицьці:

— Можеш мене вбити, проте тоді загине твій син і син твого сина.

І кицька не зачепила його. Та прилетів шуліка й побачив своє пташеня на землі. Охоплений злістю, сказав він спересердя:

— Присягаюся, я помщуся! Я зроблю це, коли Відплата повернеться сюди з далеких земель країни Сирії. Як піде тоді кицька по їжу для своїх котенят, я нападу на них. І стануть тоді вони їжею для мене й моїх дітей!

Проте шуліці довго не випадала слухна нагода, щоб напасти на кицьчин дім і знищити увесь її рід. Він стежив за кожним її кроком, удень і вночі тільки й думав, як краще помститися ворогові.

Цей час настав. Якось кицька залишила ненадовго своїх котенят. Шуліка побачив, напав на них і забрав із собою. Повернувшись, і не знайшовши жодного

котеняти, кицька звернулася до неба, закликаючи великого Ра:

— Дізнайся про моє горе й розсуди нас із шулікою! Ми обоє дали священну присягу, та він порушив її. Він повбивав усіх моїх дітей!

І Ра почув кицьку й послав Небесну силу, щоб покарати шуліку. Полетіла Небесна сила й відшукала Відплату, яка саме сиділа під тим деревом, де було гніздо шуліки. І Небесна сила передала Відплаті наказ Ра покарати шуліку за те, що він зробив з котенятами.

Тим часом шуліка побачив, як сирієць смажить на вугіллі гірську дичину (він не знав, що все це навмисно влаштувала Відплата, щоб покарати його). Схопив шуліка шматок м'яса, поніс його у своє гніздо, не помітивши, що до м'яса пристав гарячий присок.

І скоро гніздо шуліки охопив вогонь, засмажилися всі його діти й попадали на землю, до підніжжя дерева.

Прийшла тоді кицька до дерева зі згорілим гніздом шуліки, однак пташенят не торкнула.

— Присягаюся ім'ям Ра, ти довго полював на моїх дітей, і ось ти напав на них і вбив! — сказала вона шуліці. — А я навіть тепер не чіпаю твоїх пташенят, хоч вони й підсмажилися на вогні!

ЗМІСТ

ЄГИПЕТСЬКІ ПРИТЧІ

Правда і кривда	7
Шуліка й кицька	18
Лев і миша	24
Шуліка Гостре Око й шуліка Чуйне Вухо . .	32
Подорожній та осел	39
Іпусерова промова	41

АФРИКАНСЬКІ ПРИТЧІ

Москітова провина	57
Має бути дорога	61
Доньки агеліта	66
Вождь і два товариші	73
Як поділити знахідку	75
Вирок мудрого негуса	81
Рибалка й мисливець	86
Слон і заєць	89

Вождь і його четверо синів	92
Три женихи	96
Випробування спритності	101
Жадібний суддя	104
До чого призводить обман	106
Хто кого переспить	109
Нубійський рахунок	112
Любов чи багатство	114
Хитра мавпа	119
Людина маленького зросту	122